Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

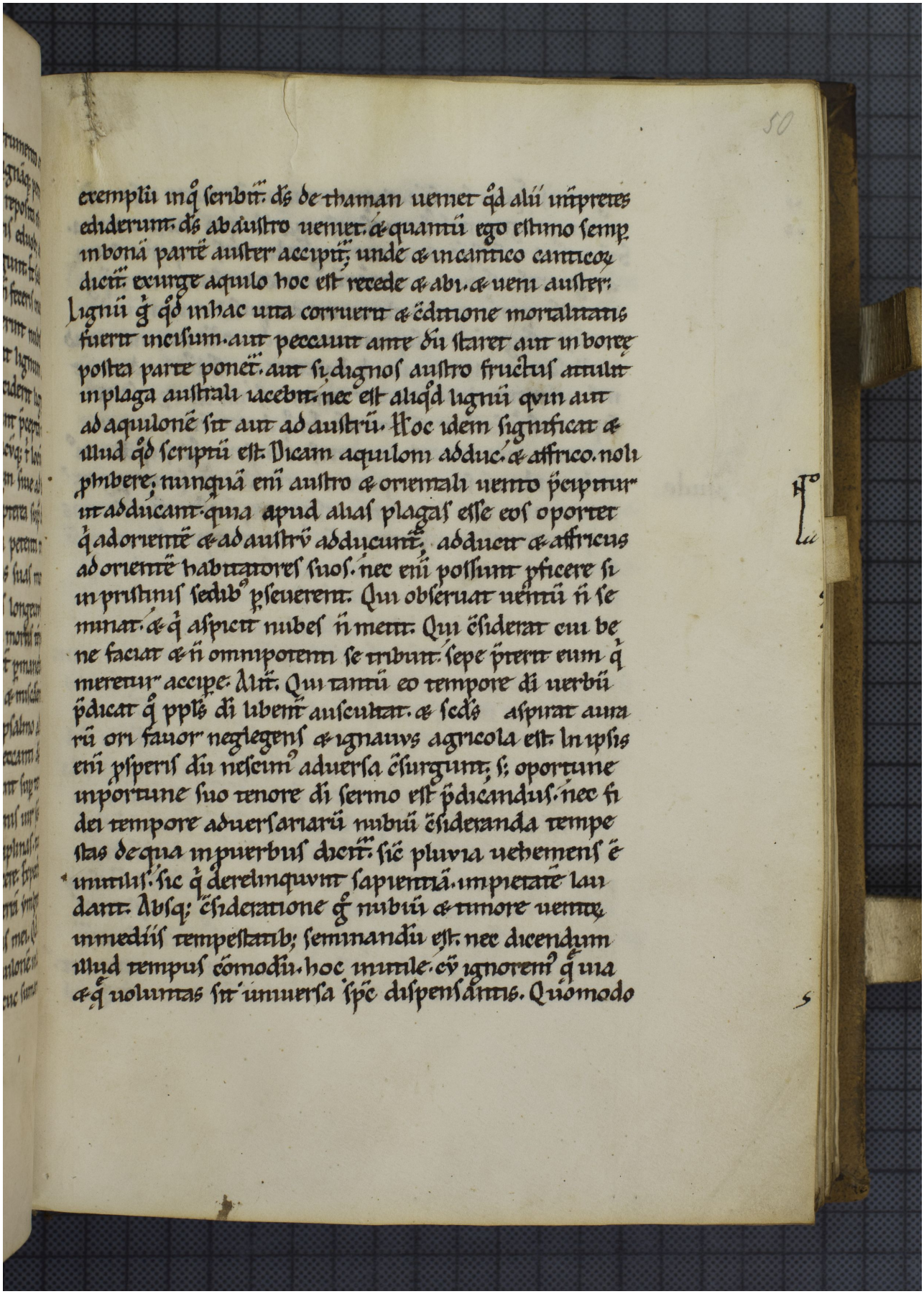

50

exemplū inq̃ scribit. ds de thaman uenet qd alii interpretes
ediderunt. ds ab austro uenet. et quantū ego estimo semp
in bona parte auster accipit; unde et in cantico canticorū
dicit. exurge aquilo hoc est recede et abi. et veni auster:
lignū g qd in hac uita corruerit et editione mortalitatis
fuerit incisum. aut peccauit ante diu stare aut in boreę
postea parte ponet. aut si dignos austro fructus attulit
in plaga australi iacebit. nec est aliqd lignū qui aut
ad aquilonē sit aut ad austrū. Hoc idem significat et
illud qd scriptū est. Dicam aquilonī adduc. et affrico. noli
prohibere; nunquā enī austro et orientali uentō precipitur
ut adducant. quia apud alias plagas esse eos oportet
q ad orientē et ad austrū adducunt; adducit et affricus
ad orientē habitatores suos. nec enī possunt proficere si
in pristinis sedib' perseuerent. Qui obseruat uentū ñ se
minat. et q aspicit nubes ñ metit. Qui ēsiderat eum be
ne faciat et ñ omnipotentem se tribuit. sepe pterit eum q
meretur accipe. Alit. Qui tantū eo tempore di uerbū
pdicat q ppls di libenter auscultat. et sed aspirat aura
rū ori fauor negligens et ignauus agricola est. In ipsis
enī prosperis diu nescimus aduersa ēsurgunt; si; oportune
inportune suo tenore di sermo est pdicandus. nec si
dei tempore aduersariarū nubū ēsideranda tempe
stas de qua in puerbis dicit. sic pluuia uehemens ē
inutilis. sic q derelinquunt sapientiā. impietate lau
dant. absq; ēsideratione g nubū et timore uentorū
in mediis tempestatib; seminandū est. nec dicendum
illud tempus cōmodū. hoc inutile. cū ignorem q una
et q uoluntas sit uniuersa spē dispensantis. Quomodo